

ДИРЕКТИВА 2002/44/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 25 юни 2002 година

относно минималните изисквания за безопасност и здраве, свързани с излагането на работниците на рискове, дължащи се на физически фактори (вибрации) (шестнадесета специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаването на Европейската общност и в частност член 137, параграф 2,

като взеха предвид предложението на Комисията¹, представено след консултации с Консултативния комитет по безопасност, хигиена и закрила на здравето на работното място,

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет²,

след консултации с Комитета на регионите,

като заседават в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора³, във връзка със съвместния проект, одобрен от Помирителния комитет на 8 април 2002 година,

като имат предвид, че:

(1) Съгласно Договора Съветът може да приема с директиви минимални изисквания за насърчаване на подобренията, в частност на работната среда, за да се гарантира по-високо равнище на безопасността и здравето на работниците. Тези директиви трябва да избягват да налагат такива административни, финансови и правни ограничения, които могат да възпрепятстват създаването и развитието на малки и средни предприятия.

(2) Съобщението на Комисията за нейната програма за действие във връзка с прилагането на Хартата на Общността за основните социални права на работниците предвижда да се въведат минимални изисквания за закрила на здравето и безопасността, свързани с излагането на работниците на рискове,

¹ ОВ С 77, 18.03.1993 г., с. 12 и ОВ С 230, 19.08.1994 г., с. 3.

² ОВ С 249, 13.09.1993 г., с. 28.

³ Становище на Европейския парламент от 20 април 1994 г. (ОВ С 128, 09.05.1994 г., с. 146), потвърдено на 16 септември 1999 г. (ОВ С 54, 25.02.2000 г., с. 75), Обща позиция на Съвета от 25 юни 2001 г. (ОВ С 301, 26.10.2001 г., с. 1) и Решение на Европейския парламент от 23 октомври 2001 г. (все още не публикувано в Официален вестник). Решение на Европейския парламент от 25 април 2002 г. и Решение на Съвета от 21 май 2002 г.

дължащи се на физически фактори. През септември 1990 г. Европейският парламент прие резолюция за тази програма за действие⁴, като в частност призова Комисията да състави специална директива за рисковете, свързани с шума и вибрациите, както и с всеки друг физически фактор на работното място.

(3) Като първа стъпка, се прецени, че е необходимо да се въведат мерки за защита на работниците от рисковете, дължащи се на вибрациите, поради тяхното въздействие върху здравето и безопасността на работниците, по-специално мускулно-костните, неврологичните смущения и смущенията на кръвоносните съдове. Тези мерки са насочени не само към гарантиране на здравето и безопасността на всеки отделен работник, но и към създаване на минимална основа за закрила на всички работници в Общността, което да предотврати евентуално нарушаване на конкуренцията.

(4) Настоящата директива определя минимални изисквания, което дава възможност на държавите-членки да запазят или да приемат по-благоприятни разпоредби за закрила на работниците, в частност да определят по-ниски стойности за дневната стойност на въздействие или за пределната стойност на всекидневното излагане на вибрации. Прилагането на настоящата директива не може да служи като основание за влошаване на положението във всяка държава-членка.

(5) Системата за защита срещу вибрации трябва да се ограничи да определи, без излишни подробности, целите, които трябва да се постигнат, принципите, които трябва да се спазват, и основните стойности, които трябва да се използват, с оглед държавите-членки да могат да прилагат минималните изисквания по еднакъв начин.

(6) Равнището на излагане на вибрации може по-ефикасно да се понижи чрез въвеждането на превантивни мерки още при проектирането на индивидуалното работно място и на работните места, както и чрез избирането на съоръжения, процедури и методи на работа, като се даде приоритет на намаляването на рисковете при източника. Следователно, разпоредбите относно съоръженията и методите на работа допринасят за закрила на работниците, които ги използват.

(7) Работодателите следва да се съобразяват с техническия напредък и научните познания относно рисковете, свързани с излагането на вибрации, с оглед да подобрят безопасността и закрилата на здравето на работниците.

(8) В морския и във въздушния транспорт не е възможно да се спазват винаги пределните стойности за излагане на вибрациите, предавани на цялото тяло, поради настоящото състояние на техниката. Следователно, необходимо е да се предвидят разпоредби за надлежно основателни изключения.

(9) Тъй като настоящата директива е специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО на Съвета от 12 юни 1989 г. относно

⁴ ОВ С 260, 15.10.1990 г., с. 167.

въвеждането на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето на работниците по време на работа⁵, то споменатата директива се прилага по отношение на излагането на работниците на вибрации, без това да отменя по-ограничителните и/или по-специални разпоредби, съдържащи се в настоящата директива.

(10) Настоящата директива представлява конкретна стъпка към създаването на социалното измерение на вътрешния пазар.

(11) Мерките, необходими за прилагането на настоящата директива, се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за определяне на условията и реда за упражняване на правоприлагащите правомощия, поверени на Комисията⁶,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

РАЗДЕЛ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Цел и приложно поле

1. Настоящата директива, която е шестнадесетата специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО, определя минималните изисквания за защита на работниците от рискове за тяхното здраве и безопасност, които произтичат или има вероятност да произтекат в резултат от излагане на механични вибрации.

2. Изискванията на настоящата директива се прилагат за дейностите, при изпълнението на които работниците са изложени или могат да бъдат изложени на рискове, дължащи се на механични вибрации, по време на тяхната работа.

3. Директива 89/391/ЕИО се прилага напълно в цялата област, спомената в параграф 1, без това да отменя по-ограничителните и/или по-специални разпоредби, съдържащи се в настоящата директива.

Член 2

Определения

По смисъла на настоящата директива, следните термини означават:

⁵ ОВ L 183, 29.06.1989 г., с. 1.

⁶ ОВ L 184, 17.07.1999 г., с. 23.

а) ”вибрация, предавана на системата длан-ръка“: механична вибрация, която когато е предадена на системата длан-ръка при човека, води до рискове за здравето и безопасността на работниците, в частност до смущения в кръвоносните съдове, до костни или ставни смущения или до неврологични или мускулни смущения;

б) ”вибрация, предавана на цялото тяло“: механична вибрация, която, когато е предадена на цялото тяло, води до рискове за здравето и безопасността на работниците, в частност до болки в кръста и до травми на гръбначния стълб.

Член 3

Пределни стойности на излагане и стойности на работа

1. За вибрациите, предавани на системата длан-ръка:

а) стандартната пределна стойност на ежедневно излагане, за осемчасов референтен период, е 5 м/сек.^2 ;

б) стандартната стойност на работа, при ежедневно излагане, за осемчасов референтен период, е $2,5 \text{ м/сек.}^2$.

Излагането на работниците на вибрациите, предавани на системата длан-ръка, се оценява или изчислява въз основа на разпоредбите, съдържащи се в точка 1, част А от приложението.

2. За вибрациите, предавани на цялото тяло:

а) стандартната пределна стойност на ежедневно излагане, за осемчасов референтен период, се определя на $1,15 \text{ м/сек.}^2$ или, в зависимост от избора на държавата-членка, на стойност на дозата на вибрации от $21 \text{ м/сек.}^{1,75}$;

б) стандартната стойност на работа, при ежедневно излагане, за осемчасов референтен период, е $0,5 \text{ м/сек.}^2$ или, в зависимост от избора на държавата-членка, на стойност на дозата на вибрации от $9 \text{ м/сек.}^{1,75}$.

Излагането на работниците на вибрациите, предавани на цялото тяло, се оценява или измерва въз основа на разпоредбите, съдържащи се в точка 1, част Б от приложението.

РАЗДЕЛ II

ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА РАБОТОДАТЕЛИТЕ

Член 4

Определяне и оценка на рисковете

1. При изпълнение на задълженията, определени в член 6, параграф 3 и в член 9, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО, работодателят оценява и, ако е необходимо, измерва равнищата на механичните вибрации, на които работниците са изложени. Измерването се извършва в съответствие с точка 2, част А от приложението или точка 2, част Б от приложението към настоящата директива, в зависимост от случая.
2. Оценката на равнището на излагане на механични вибрации може да се оцени посредством наблюдение на специфичните работни практики и използване на съответната информация за вероятния магнитуд на вибрациите, съответстващ на съоръжението или на типа съоръжение, използвано при конкретните условия на употреба, включително на информация от такова естество, предоставена от производителя на съоръжението. Това действие се разграничава от измерването, което изисква използването на специални апаратури и на подходяща методология.
3. Оценяването и измерването, посочени в параграф 1, се планират и извършват от компетентни служби на подходящи интервали, като се вземат предвид, в частност, разпоредбите на член 7 от Директива 89/391/ЕИО относно необходимите компетентни служби или лица. Данните, получени от оценката и/или измерването на равнището на излагане на механични вибрации, се съхраняват в подходяща форма, за да има възможност за справка на последваща дата.
4. Съгласно член 6, параграф 3 от Директива 89/391/ЕИО, когато пристъпва към оценка на рисковете, работодателят обръща специално внимание на следното:
 - а) равнището, вида и продължителността на излагане, включително всяко излагане на периодични вибрации или на повтарящи се удари;
 - б) пределните стойности на излагане и стойностите на работа, при излагане, определени в член 3 от настоящата директива;
 - в) всяко въздействие върху здравето и безопасността на работниците на особено чувствителни рискове;
 - г) всяко косвено въздействие върху безопасността на работника, произтичащо от взаимодействия между механичните вибрации и работното място или друго работно съоръжение;
 - д) информация, предоставена от производителите на работното съоръжение, съгласно съответните директиви на Общността;
 - е) съществуването на резервни съоръжения, проектирани за намаляване на равнището на излагане на механични вибрации;

ж) продължаването на излагането на вибрации, предавани на цялото тяло, след редовното работно време, на отговорност на работодателя ;

з) специални условия на работа като ниските температури;

и) подходяща информация, получена от наблюдението на здравословното състояние, включително публикувана информация, в рамките на възможното.

5. Работодателят трябва да разполага с оценка на риска в съответствие с член 9, параграф 1, буква "а" от Директива 89/391/ЕИО и да определя мерките, които трябва да се вземат в съответствие с член 5 и 6 от настоящата директива. Оценката на риска се записва на подходящ носител съгласно националното законодателство и практика; тя може да включва доказателства от работодателя за това, че поради естеството и обхвата на риска, свързан с механичните вибрации, не е необходима последваща подробна оценка на риска. Оценката на риска редовно се актуализира, в частност, ако са настъпили значителни промени, поради които тя е неактуална, или когато резултатите от наблюдението на здравословното състояние показват необходимостта от нейното актуализиране.

Член 5

Разпоредби, целящи да се избегне или да се намали излагането

1. Рисковете, произтичащи от излагане на механични вибрации, се отстраняват при източника или се свеждат до минимум, като се отчитат техническия прогрес и наличието на мерки за овладяване на риска при източника.

Намаляването на тези рискове се основава на общите принципи за предотвратяване, съдържащи се в член 6, параграф 2 от Директива 89/391/ЕИО.

2. Въз основа на оценката на риска, спомената в член 4, когато стойностите на работа при излагане, определени в член 3, параграф 1, буква "б" и параграф 2, буква "б" са надвишени, работодателят разработва и прилага програма от технически и/или организационни мерки, предназначени да сведат до минимум излагането на механични вибрации и произтичащите от него рискове, като в частност взема предвид:

а) други методи на работа, изискващи по-малко излагане на механични вибрации;

б) избор на подходящи работни съоръжения, правилно проектирани в ергономично отношение и произвеждащи възможно най-малко вибрации предвид на работата, която трябва да се извършва;

в) доставка на допълнителни съоръжения, намаляващи риска от увреждания, дължащи се на вибрациите, например седалки, които ефикасно смекчават

вибрациите, предавани на цялото тяло, и ръкохватки, които смекчават вибрациите, предавани на системата длан-ръка;

г) подходящи програми за поддръжка на работните съоръжения, на работното място и на системите на работното място;

д) проектиране и разположение на работните места и на индивидуалните работни места;

е) подходяща информация и обучение на работниците за правилно и безопасно използване на работните съоръжения с цел да се сведе до минимум излагането им на механични вибрации;

ж) ограничаване на продължителността и интензивността на излагането;

з) подходяща организация на работното време, която предвижда достатъчно периоди за почивка;

и) предоставяне на дрехи, предпазващи работниците, изложени на студ и влага.

3. Във всеки случай работниците не трябва да бъдат излагани на равнища, които надвишават пределната стойност на излагане.

Ако въпреки мерките, взети от работодателя в изпълнение на настоящата директива, пределната стойност на излагане е надвишена, работодателят незабавно предприема мерки, за да сведе излагането под тази стойност. Той установява причините за надвишаване на пределната стойност на излагане и в зависимост от това съобразява мерките за защита и предотвратяване с цел да не се допусне ново надвишаване на пределната стойност.

4. Съгласно член 15 от Директива 89/391/ЕИО, работодателят съобразява мерките, споменати в настоящия член, с изискванията на работниците, изложени на особено чувствителни рискове.

Член 6

Информация и обучение на работниците

Без да се накърнява член 10 и 12 от Директива 89/391/ЕИО, работодателят гарантира, че работниците, които са изложени на рискове, дължащи се на механични вибрации на работното място, и/или техните представители получават информация и обучение, съответстващо на резултата от оценката на риска, предвидена в член 4, параграф 1 от настоящата директива, отнасящи се по-специално до:

- а) мерките, предприети в приложение на настоящата директива, с цел отстраняване или свеждане до минимум на рисковете, произтичащи от механични вибрации;
- б) пределните стойности на излагане и стойностите на излагане при работа;
- в) резултатите от оценката и измерването на механичните вибрации, извършени в съответствие с член 4 от настоящата директива, и възможните увреждания, произтичащи от използваните работни съоръжения;
- г) ползата и начинът за откриване и уведомяване за признаците на увреждане;
- д) условията, при които работниците имат право на наблюдение на тяхното здравословно състояние;
- е) безопасните професионални практики с цел да се сведе до минимум излагането на механични вибрации.

Член 7

Консултации и участие на работниците

Консултациите и участието на работниците и/или на техните представители във връзка с материята, обхваната от настоящата директива, се осъществява в съответствие с член 11 от Директива 89/391/ЕИО.

РАЗДЕЛ III

ДРУГИ РАЗПОРЕДБИ

Член 8

Наблюдение на здравословното състояние

1. Без това да накърнява член 14 от Директива 89/391/ЕИО, държавите-членки приемат разпоредби, за да осигурят подходящо наблюдение на здравословното състояние на работниците във връзка с резултата от оценката на риска, предвидена в член 4, параграф 1 от настоящата директива, когато се посочва, че има риск за тяхното здраве. Тези разпоредби, включително уточнените изисквания за медицинските досиета и възможността да се правят справки в тях, се въвеждат в съответствие с националното законодателство и/или практики.

Наблюдението на здравословното състояние, чиито резултати се вземат предвид за прилагането на превантивни мерки на конкретно работно място, е предназначено да предотврати и да диагностицира бързо всяко заболяване, свързано с излагането на механични вибрации. Това наблюдение е подходящо, когато:

— излагането на работниците на вибрации е такова, че може да се направи връзка между това излагане и заболяване, което може да бъде определено, или вредни влияния върху здравето,

— възможно е заболяването или влиянията да се появят при специални условия на труд на работника, и

— съществуват изпитани техники за откриване на заболяването или на вредните влияния върху здравето.

Във всеки случай, работник, изложен на равнище на механични вибрации, надвишаващо стойностите, определени в член 3, параграф 1, буква “б” и параграф 2, буква “б”, има правото на подходящо наблюдение на здравословното състояние.

2. Държавите-членки приемат разпоредби, за да гарантират, че за всеки работник, който подлежи на наблюдение на здравословното състояние в съответствие с параграф 1, е съставено медицинско досие, което се актуализира. Медицинските досиета съдържат резюме на резултатите от осъществяваното наблюдение на здравословното състояние. Те се съставят в подходяща форма, която дава възможност за последващи справки при спазване на лекарската тайна.

Екземпляр от изискваните досиета се предоставя на компетентния орган при поискване. Работникът, по негово искане, има достъп до личното си медицинско досие.

3. Когато в резултат на наблюдението на здравословното състояние се установи, че работник страда от болест или заболяване, което може да бъде определено и което се разглежда от лекар или от специалист по трудова медицина като произтичащо от излагането му на механични вибрации на работното място:

а) работникът се уведомява от лекаря или от друго лице, притежаващо подходяща квалификация, за резултата, който лично го засяга. В частност, той получава информация и съвети за наблюдение на здравословното състояние, на което трябва да се подложи след края на излагането на вибрации;

б) работодателят е уведомен за всяко важно заключение, произтичащо от наблюдението на здравословното състояние, при спазване на лекарската тайна;

в) работодателят:

— преразглежда оценката на риска, направена съгласно член 4,

— преразглежда предвидените мерки за отстраняване или намаляване на рисковете, съгласно член 5,

— взема предвид становището на специалиста по трудова медицина или на всяко друго надлежно квалифицирано лице или на компетентния орган за въвеждането на всяка мярка, преценена като необходима, с цел отстраняване или намаляване на рисковете, съгласно член 5, включително евентуалното преместване на работника на друга работа, която не съдържа риск от излагане на механични вибрации, и

— организира постоянно наблюдение на здравословното състояние и взема мерки за преразглеждане на здравословното състояние на всеки друг работник, който е понесъл подобно излагане. В този случай компетентният лекар или специалистът по трудова медицина или компетентният орган може да предложи изложените лица да бъдат подложени на медицински преглед.

Член 9

Преходен период

Що се отнася до изпълнението на задълженията, предвидени в член 5, параграф 3, държавите-членки, след съгласуване със социалните партньори, при спазване на националното законодателство или практики, имат право да ползват максимален преходен период от 5 години, считано от 6 юли 2005 г., в случай на използване на работни съоръжения, които са били предоставени на работниците преди 6 юли 2007 г. и които не позволяват да се спазват пределните стойности на излагане, предвид последните постижения на технически прогрес и/или прилагането на организационни мерки. Що се отнася до съоръженията, използвани в отраслите на селското стопанство и растениевъдството, държавите-членки имат право да продължат максималния преходен период с четири години.

Член 10

Дерогиране

1. При спазване на общите принципи за закрила на здравето и безопасността на работниците, държавите-членки могат, при надлежно обосновани обстоятелства, да дерогират член 5, параграф 3 за отраслите на корабоплаването и въздухоплаването, относно вибрациите, предавани на цялото тяло, когато предвид състоянието на техниката и специфичните характеристики на работните места, не е възможно да се спази пределната стойност на излагане, въпреки прилагането на технически и/или организационни мерки.

2. В случая, когато излагането на работник на механични вибрации по принцип е под стойностите на излагане, определени в член 3, параграф 1, буква "б" и параграф 2, буква "б", но понякога чувствително се колебае и в даден момент може да надвиши пределната стойност на излагане, държавите-членки също могат да разрешат дерогация на член 5, параграф 3. Независимо от това, средната стойност

на излагане, изчислена на базата на период от 40 часа, трябва да остане по-ниска от пределната стойност на излагане и трябва да са налице доказателства, че рисковете, дължащи се на режима на излагане, на който е подложен работникът, са по-ниски от тези, дължащи се на равнище на излагане, съответстващо на пределната стойност.

3. Дерогациите, посочени в параграф 1 и 2, се правят от държавите-членки след консултации със социалните партньори съгласно националното законодателство и практики. Към тези дерогации трябва да се посочат условия, които предвид особените обстоятелства гарантират, че произтичащите от тях рискове са сведени до минимум и че съответните работници имат право на засилено наблюдение на тяхното здравословно състояние. Тези дерогации се преразглеждат на всеки четири години и се отменят веднага щом отпаднат обстоятелствата, които са ги обосновавали.

4. На всеки четири години държавите-членки предоставят на Комисията списък на дерогациите, посочени в параграф 1 и 2, като посочват конкретните обстоятелства и причини, поради които се е наложило да допуснат тези дерогации.

Член 11

Технически изменения и допълнения

Измененията и допълненията от чисто техническо естество, които трябва да се направят в приложението, се определят в съответствие с процедурата за регламентиране, посочена в член 12, параграф 2, в зависимост от:

- а) приемането на директиви в областта на техническото хармонизиране и стандартизацията относно проектирането, изграждането, производството или конструкцията на работни съоръжения и/или на работни места;
- б) техническия прогрес, развитието на най-подходящите хармонизирани европейски стандарти или спецификации и натрупаните нови познания за механичните вибрации.

Член 12

Комитет

1. Комисията се подпомага от комитета, посочен в член 17, параграф 2 от Директива 89/391/ЕИО.

2. Когато се прави позоваване на настоящия параграф, се прилагат член 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО при спазване на разпоредбите на член 8 от него.

Периодът, предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, е три месеца.

3. Комитетът приема свой Вътрешен правилник.

РАЗДЕЛ IV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 13

Доклади

На всеки пет години държавите-членки представят на Комисията доклад за практическото прилагане на настоящата директива, като посочват гледната точка на социалните партньори. Докладът съдържа описание на най-добрите практики за предотвратяване на вредните за здравето вибрации и на други начини на организацията на труда, както и на мерките, приети от държавите-членки, за оповестяване на тези практики.

Въз основа на тези доклади Комисията пристъпва към обща оценка на прилагането на директивата, в частност въз основа на научните изследвания и информация и уведомява Европейския парламент, Съвета и Икономическия и социален комитет, както и Консултативния комитет за безопасност, хигиена и здраве на работното място за тази оценка, както и за предложените съответни изменения и допълнения.

Член 14

Транспониране

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за спазване на настоящата директива, най-късно до 6 юли 2005 година. Те незабавно уведомяват за това Комисията. Те прилагат също надлежно мотивиран списък с преходните мерки, приети от тях в съответствие с член 9.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, последните съдържат позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им обнародване. Условието и редът на това позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки представят на Комисията текста на разпоредбите от националното право, които те вече са приели или приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 15

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила в деня на нейното публикуване в “Официален вестник на Европейските общности”.

Член 16

Адресати

Държавите-членки са адресати на настоящата директива.

Съставено в Люксембург на 25 юни 2002 година.

За Европейския парламент

Председател

P. Cox

За Съвета

Председател

J. Matas I Palou

ПРИЛОЖЕНИЕ

А. ВИБРАЦИИ, ПРЕДАВАНИ НА СИСТЕМАТА ДЛАН-РЪКА

1. Оценка на излагането

Оценката на равнището на излагане на вибрациите, предавани на системата длан-ръка, се основава на изчислената дневна стойност на излагане за стандартен референтен период от осем часа, $A(8)$, изразена като корен квадратен от сумата от квадратите (обща стойност) на ефективните стойности на средно претегленото ускорение на честотата, определени според ортогоналните координатни оси a_{hw_x} , a_{hw_y} , a_{hw_z} , както е определено в глави 4 и 5 и в Приложение А от стандарта ISO 5349-1 (2001).

Оценката на равнището на излагане може да се направи чрез отчитане, основано на информацията, отнасяща се до равнището на излъчване на използваните работни съоръжения, предоставени от производителите на тези съоръжения, и чрез наблюдение на специфичните работни практики, или чрез измерване.

2. Измерване

Когато се пристъпва към измерване в съответствие с член 4, параграф 1:

а) използваните методи могат да съдържат извадка, която трябва да е представителна за излагането на работника на въпросните механични вибрации; използваните методи и апаратури трябва да са съобразени с особените характеристики на измерваните механичните вибрации, с факторите на заобикалящата среда и с характеристиките на измервателната апаратура в съответствие със стандарта ISO 5349-2 (2001);

б) за апаратура, която трябва да се държи с две ръце, измерването се прави за всяка ръка. Излагането се определя в зависимост от по-високата стойност; дава се информация и за другата ръка.

3. Интерференции

Разпоредбите на член 4, параграф 4, буква "г", се прилагат в частност, когато механичните вибрации затрудняват правилното подаване на командите или правилното разчитане на отчитащите апаратури.

4. Косвени рискове

Разпоредбите на член 4, параграф 4, буква "г", се прилагат в частност, когато механичните вибрации вредят на стабилността на структурите или на доброто поддържане на ставите.

5. Съоръжения за индивидуална защита

Съоръженията за индивидуална защита от вибрациите, предавани на системата длан-ръка, могат да съдействат за програмата от мерки, спомената в член 5, параграф 2.

Б. ВИБРАЦИИ, ПРЕДАВАНИ НА ЦЯЛОТО ТЯЛО

1. Оценка на излагането

Оценката на равнището на излагане на вибрациите се основава на изчислението на дневното излагане $A(8)$, изразено като еквивалентното постоянно ускорение за период от осем часа, изчислено като най-високата от ефективните стойности или като най-високата от стойностите на степента на вибрация (VDV) на средно претеглените ускорения на честотата, определени според трите ортогонални оси ($1,4 a_{wx}$, $1,4 a_{wy}$, a_{wz} , за седнал или прав работник) в съответствие с глави 5, 6 и 7, на Приложение А и на Приложение Б от стандарта ISO 2631-1 (1997).

Оценката на равнището на излагане може да се направи чрез отчитане, основано на информацията за равнището на излъчване на използваните работни съоръжения, предоставени от производителите на тези съоръжения, и чрез наблюдение на специфичните работни практики, или чрез измерване.

Държавите-членки имат право, по отношение на корабоплаването, да отчитат само вибрациите с честота по-голяма от 1 Hz.

2. Измерване

Когато се пристъпва към измерването, съгласно член 4, параграф 1, използваните методи могат да съдържат извадка, която трябва да е представителна за излагането на работника на въпросните механични вибрации. Използваните методи трябва да са съобразени с особените характеристики на измерваните механични вибрации, с факторите на заобикалящата среда и с характеристиките на измервателната апаратура.

3. Интерференции

Разпоредбите на член 4, параграф 4, буква "г" се прилагат в частност, когато механичните вибрации затрудняват правилното подаване на командите или правилното разчитане на отчитащите апаратури.

4. Косвени рискове

Разпоредбите на член 4, параграф 4, буква "г" се прилагат в частност, когато механичните вибрации вредят на стабилността на структурите или на доброто поддържане на ставите.

5. Продължаване на излагането

Разпоредбите на член 4, параграф 4, буква “ж” се прилагат в частност, когато естеството на дейността изисква работник да ползва помещенията за почивка на отговорност на работодателя; освен в случай на форсмажорни обстоятелства, излагането на вибрации, предавани на цялото тяло, в тези помещения трябва да е на равнище, съвместимо с функциите и условията за използване на тези помещения.

СЪВМЕСТНА ДЕКЛАРАЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

Европейският парламент и Съветът потвърждават ангажимента си да продължат да изучават предложението на Комисията за останалите физически фактори (звукови полета, които могат да се чуват, електрически полета, магнитни полета и техните комбинации). Предвид на техническите трудности, обаче, свързани с останалите другите физически фактори, бе даден приоритет на вибрациите. Европейският парламент и Съветът признават, обаче, че е необходимо да се приемат, колкото е възможно по-скоро, директиви за останалите физически фактори, посочени в предложението на Комисията.